UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

V. De Sortilegis, Maledicis, & Sacrilegis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Plura ſpecialiter inducta ſunt in cauſa hæreticorum, & proceſſu contra eos. h.d.

PLura *a* quoque ad hoc atrociſſimum crimen vindicandum ſpecialiter & præter ordinarias Iuris regulas inducta ſunt, tam circa judicium & proceſſum inſtituendum, & teſtium depoſitiones, & carcerum cuſtodiam, & immutationis pœnam: quàm etiam contra fautores, receptatores & defenſores eorum, ut clarè ex lectione ſacrarum conſtitutionum apparere poteſt.

Apoſtata qui ſint, & quotuplex Apoſtaſia: & quâ pœnâ puniantur Apoſtata. h.d.

Et hæc eſt tertia pars principalis hujus tituli.

APoſtatæ ſunt, qui à ſtatu fidei, obedientiæ, vel religionis, quam ſe tenere profeſſi ſunt, temerariè recedunt. Apoſtaſiæ *b* triplex eſt ſpecies: alia enim eſt perfidiæ, alia inobedientiæ, alia irregularitatis. Apoſtaſia perfidiæ eſt, cùm qui à fide recedunt: utputà, cùm Chriſtiani effecti in Chriſti fide prævaricantur *c*, & ad Iudaicos, vel alios deteſtabiles ritus convertunt. Apoſtaſia inobedientiæ eſt *d*, cùm quis præceptum ſuperioris ſui ſponte tranſgreditur, ſive patrum regulis, vel conſtitutionibus non obtemperat. Irregularitatis Apoſtaſia eſt, cùm quis ab ordine ſuo *e*, ſive aſſumptæ religionis recedit. Apoſtatas autem ſacri Canones tam inter infames *f* deputant, quàm etiam excommunicationis & aliarum pœnarum vinculis innodandos eſſe præcipiunt.

DE SORTILEGIS, MALEDICIS, ET SACRILEGIS.

TITVLVS V.

Inquiſitor hæreticæ pravitatis non poteſt procedere contra ſortilegos, niſi ſortilegium expreſſè contineat hæreſim. h.d.

SCiendum eſt, hæreticæ peſtis inquiſitores de divinationibus, & ſortilegiis, niſi hæreſim ſaperent manifeſtè, ſeſe intromittere non debere, nec talia exercentes poſſe punire, ſed eos ſuis debere judicibus puniendos relinquere, cùm negotium fidei, quod ſummè privilegiatum eſſe convenit, per occupationes alias non debeat impediri.

Qui ſint ſortilegi: & quòd ab Eccleſia ſint omninò ejiciendi. h.d.

SVnt autem *g* ſortilegi, qui prætextu religionis per quaſdam ſortes divinationis ſcientiam profitentur, aut quarumcunque ſcripturarum inſpectione facta, futura promittunt. Ariolorum *h* igitur aruſpicum, incantatorum, & omnium ſortilegorum artes, cùm ſint ex quadam peſtifera ſocietate dæmonum atque hominum quaſi pacta infidelis & doloſæ amicitiæ conſtituta, penitùs ſunt ab Eccleſia eliminandæ, & ſuperſtitioſi artifices, niſi per pœnitentiam reſipiſcant, perpetuo anathemate feriendi: & ſi clerici ſint, degradandi.

Si blaſphemus injunctam ſibi pœnitentiam peragere recuſet, & vivens ab ingreſſu Eccleſiæ arcebitur, & mortuus Eccleſiaſtica carebit ſepultura. h.d.

DIverſa eſt pœna maledicorum *i*: nam ſi quis in Deum, vel aliquem ſanctorum linguam in blaſphemiam publicè relaxare auſus fuerit, pœnæ, juxta Gregorianæ conſtitutionis tenorem, ſubdendus erit: quàm ſi recipere, & pœnitentiam peragere recuſaverit, & Eccleſiaſtica carebit ſepultura.

Sacrilegi variis pœnis puniuntur. h.d.

SImilibus, interdumque acrioribus urgentur pœnis qui in ſacrilegii crimen incidunt, & Eccleſias incendere & violare minime verentur: nam pro modo ſceleris admiſſi, facinoriſque perpetrati, niſi plenè ſatisfecerint, aut de ſatisfaciendo plenam ſecuritatem exhibuerint, nunc pœnitentiæ beneficium ſacrilego penitùs denegatur, nunc anathemate vincitur, nunc perpetua damnatus infamia carceri traditur, aut exilio perpetuæ deportationis, & depoſitionis animadverſione coërcetur: aliquando etiam pecuniaria pœna mulctabitur.

Conſentientes ſacrilegis, & ſacerdotes ipſis pœnitentiam dantes, vel ſepulturæ eorum intervenientes, vel ab eis eleemoſynas recipientes, pari pœna cum eis puniuntur. h.d.

NEc ſolùm talibus pœnis illi plectendi erunt, qui ſacrilegium admiſerint, ſed etiam conſentientes eis, Presbyteri quoque, vel clerici, qui in vita, vel morte ſacrilegis pœnitentias dare, aut ſepulturæ intereſſe, vel eorum eleemoſynas accipere auſi fuerint, ſive rapinæ participes inventi fuerint, Eccleſiaſtico beneficio privati ordinis ſui damnum irrecuperabiliter patientur.

Sacrilegium committitur tam intuitu rerum, quàm perſonarum. Et qualiter intuitu rerum. h.d.

SAcrilegium autem admitti dicitur, tam ratione rerum, quàm perſonarum. Rerum *a*, ut cùm quis ſacrum de ſacro, vel ſacrum de non ſacro, vel non ſacrum de ſacro aufert. Sed & ſi non de ſacro aliquid ablatum fuerit, ſed intra certos paſſus, qui in circuitu Eccleſiæ ſunt, adhuc ſacrilegium committi dicitur.

Ratione perſonarum committitur ſacrilegium, cùm quis clericum percutit, vel cum moniali rem habet. h.d.

PErſonarum ratione ſacrilegium perpetratur, cùm quis in clericum, vel monachum violentas & impias manus *b* injicit: vel cùm perſonæ Deo dicatæ per coitum appetuntur: de quibus infrà ſuo loco latiùs dicturi ſumus.

DE FVRTIS.

TIT. VI.

Furti nomine omnis illicita uſurpatio continetur: & fures promoveri non poſſunt, imò promoti, deponuntur, & ſi ſint incorrigibiles, debent excommunicari, & ſi occiſi fuerint in furto, non eſt pro eis orandum, niſi ante mortem ſint confeſſi. h.d.

FVrti quidem nomine omnis illicita uſurpatio alienæ rei concluditur: ſed nunc de iis tantùm agimus, quæ ſpeciali nomine deſtituta generali furti appellatione continentur. Fures autem non ſolùm ſeculares leges, verùm etiam Canones acriter inſectantur: nam nec ad ſacros ordines promoveri, niſi ſecundùm ea, quæ ſuprà primo libro diximus, & promoti ab iiſdem dejici, & ſi depoſiti incorrigibiles fuerint, excommunicari, & demum poteſtati ſeculari tradi debent. Et ſi *c*, dum furtum committitur, occiſi fuerint, pro eis minime orandum erit: quanquam ſi comprehenſi, aut vulnerati confeſſi fuerint, communio eis non ſit deneganda.

Furtum committentes ob neceſſitatem mitiùs puniuntur, & pœna furum puniuntur partientes cum eis, & qui furtorum ſunt conſcii. h.d.

SEd hæc de illis intelligere nos oportet, qui nulla neceſſitate adacti furtum commiſerunt. Cæterum ſi quis propter neceſſitatem *d* cibaria, veſtem, vel pecus furatus fuerit, longè mitiori pœna puniendus erit. Nec fures ſolùm ſuprà dictis pœnis tenentur, ſed ii quoque *e*, qui aut cum furibus partiuntur, aut qui furtorum conſcii fures quærentibus poſſeſſoribus non indicant.

a *In 6. & Clem.* b *Gloſſ. 1. c. extr. de Apoſta.* c *Can. non poteſt. 2. q. 7.* d *C. 2. & c. illud. ext. de major. & obed.* e *Can. fin. diſt. 50. & c. 1. ext. de Apoſt.* f *Can. infames. 6. q. 1. gl. in c. 1. de tempo. ord. in 6.* g *Can. 1. 26. q. 1.* h *extr. de ſortileg. & 26. qu. 1. 2. 3. 4. & 5.* i *C. 2. ext. de maled.*

a *Can. quiſquis. § ſacrilegium. 17. q. 4.* b *C. ſi quis contumax. § ſacrilegium. 7. q. 4.* c *C. 2. ext. eod.* d *C. ſi quis propter. extr. eod.* e *C. qui cum fure. eod. tit. ext.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN